

De Midwinter Classic 2026 – De meesters in afleiding

-door Remco Luksemburg-

Eind januari was de afgelopen jaren altijd gereserveerd voor de WinterTrial, maar door andere plannen hebben we de editie van dit jaar aan ons voorbij laten gaan.

Dat zorgde ervoor dat ik weer eens tijd had om een van de favorieten van het jaar te rijden: de Midwinter Classic van De Wegkruisers.

Mijn vaste bestuurder Albert Boekel vond het nodig om van de zon op zijn terras in Spanje te genieten, dus moest ik op zoek naar een andere bestuurder. Die was snel (en enthousiast) gevonden: Nienke van Dam leek het leuk om samen op pad te gaan. Waar zij normaal gesproken de navigator is, was zij vandaag verantwoordelijk om ons snel en veilig naar de finish te brengen. En dat bleek uiteindelijk nog een leuke uitdaging — maar daarover later meer.

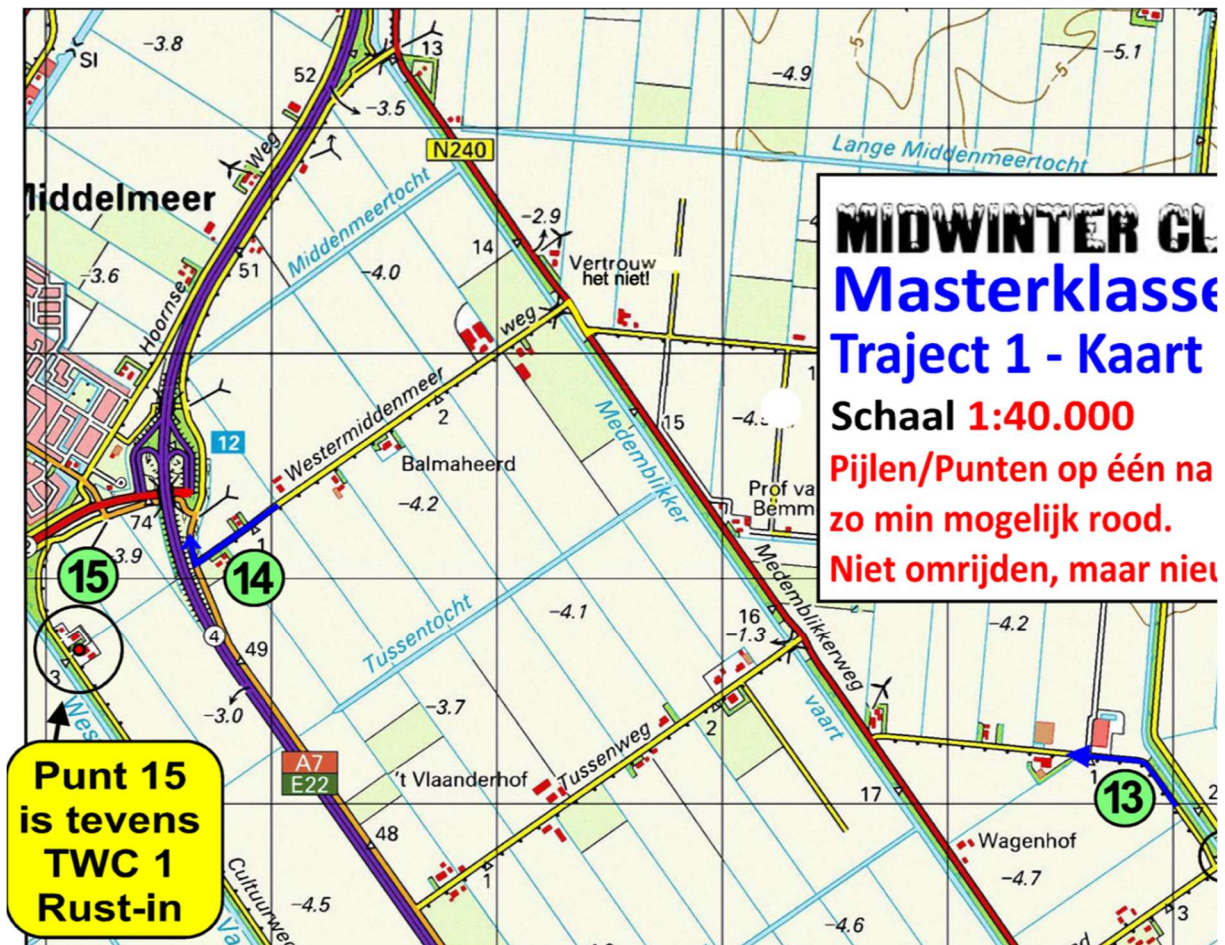
Koud was het zeker op zondagochtend 25 januari in de Kop van Noord-Holland. Toch nog een beetje WinterTrial-gevoelens, want de dag begon met het ijsvrij maken van de auto. Snel de verwarming aan en op weg naar Middenmeer, het centrale punt in het rustigste deel van de kustprovincie.

Het ochtenddeel kwam van de hand van Nico van Nes. Hij had een leuk systeem gebruikt: pijlen en punten, één na kortste route, en daarbij zo min mogelijk rode wegen gebruiken.

Alsof dat nog niet genoeg was, moest je — als de geplande route niet te rijden bleek — niet je voorgenomen route oppakken, maar een nieuwe één-na-kortste route maken en rijden. En als die óók weer niet te rijden was: opnieuw een nieuwe één-na-kortste route maken, enzovoort.

Oh ja, om het nog wat complexer te maken: vandaag mochten alle wegen in beide richtingen worden bereden.

Gelukkig heeft Nico het niet té moeilijk gemaakt — genoeg valletjes, kleine stukjes rood vermijden en soms een onlogische één-na-kortste route. Wel heeft Nico zich uitgeleefd door de kaart te verrijken met leuke teksten. Hieronder een paar voorbeelden waarmee Nico je probeerde af te leiden:

Zo liep de route na pijl 13 niet langs de tekst "MEDEMBLIKKERWEG" (langs de rode weg), maar via de langere route over de gele TUSSENWEG, via het einde van pijl 14, naar boven langs de snelweg, en aan het einde rechts de N240 op om zo naar de WESTERMIDDENMEERWEG te rijden. Maar vertrouwen we dat wel? Want er staat ineens op de kaart: "VERTROUW HET NIET!".

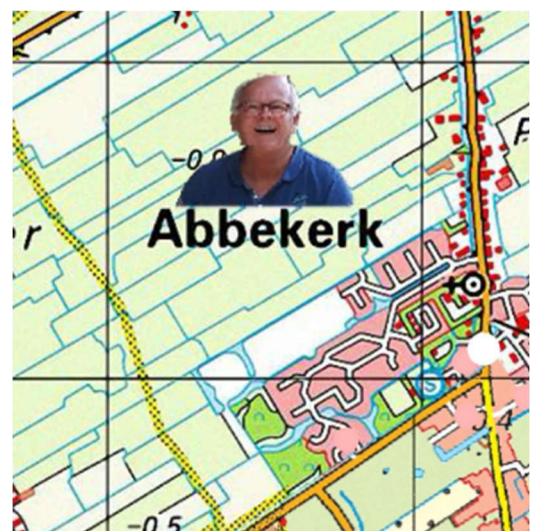
Klopt, want we moeten wel de één-na-kortste route rijden, dus we gaan nog het keerlusje links van de snelweg boven de rode weg rijden.

Zijn we dan klaar? Nee, de lunch is aangegeven vóór punt 15, dus niet na pijl 14 vol gas naar de lunch, maar nogmaals het keerlusje rijden.

Van pijl 8 naar pijl 9 was de kortste route niet zo moeilijk, die liep over de oranje weg. De één-na-kortste gaat door boven de tekst "GOUWE" op de kaart linksaf te slaan, direct weer rechts, en dan aan het einde rechts en weer links door naar pijl 9. Maar mag dat wel? Als je goed kijkt staat naast de onderste gele weg de tekst "Roodgekleurde weg". Maar die mogen we toch niet gebruiken? Dat klopt, maar het gaat om de kleur van de weg, niet om de tekst ernaast. En als je nog beter kijkt, valt er nog iets op: op de oranje weg boven de tekst "HOOGWOUD" staat ineens "ALBERT BOEKELWEG". Die klopte dan weer wel, want Albert was inderdaad weg. ;-)

Het laatste voorbeeld uit het eerste traject was een zeer bekend gezicht boven de tekst "ABBEKERK". Het schijnt dat daar een ervaren uitzetter woont, die — niet geheel toevallig — ook aan de start stond. En je raadt het al: de kortste route liep uiteraard niet over de uitnodigende weg langs "JOEP WANDERS".

Na een goed verzorgde lunch was het tijd voor de meesters van afleiding: de uitzetters van dit traject zijn Adrie Brugmans en Jaap Damen. Sowieso goed opletten en omschakelen, want in de middag rijden we met pijlen en punten gecombineerd (dus de kleur bepaalt wat je moet doen: blauw = kortste route, rood = één-na-kortste route, groen = vrije route). Anders dan in de ochtend is het nu ook een kwestie van je route goed intekenen en deze zo nauwkeurig mogelijk rijden. En als deze niet te rijden

is: geen nieuwe route maken, maar de voorgenomen route weer oppakken. Pff... Bent u er nog?

Gelukkig hebben Adrie en Jaap het ook niet al te complex gemaakt, maar zij hebben het afleiden tot een kunst verheven.

Het eerste voorbeeld: de route van pijl 18 naar pijl 19. De lok-cirkel is inmiddels algemeen bekend, maar door deze (simpele) afleiding ging ik toch bijna de fout in. Je wordt namelijk uitgenodigd door het tekstblok om over de dijk te rijden.

Oh ja, we moeten ook nog de één-na-kortste route rijden, dus dan rijden we het lusje rechts van pijl 19 toch twee keer?

Vlak voordat we er waren, viel mij ineens op dat ik dit wel erg snel ingetekend had en de mooie grijs-gele weg zuidelijk van de N248 niet eens had overwogen. Het zal toch niet...? En jawel hoor: na even snel meten bleek deze flink korter.

Dan, in mijn beleving, de mooiste grap van de rally: de één-na-kortste route naar pijl 6. We mogen wegen in beide richtingen gebruiken, dus na pijl 5 linksaf, direct weer links de witte weg op, het keerlusje draaien en terug naar pijl 5. Maar als je goed kijkt zie je dat er twee witte wegen parallel naar het lusje lopen. En als je héél goed kijkt, zie je dat de weg vanuit het noorden niet naar het keerlusje leidt, maar doodloopt.

Zelf had ik dit niet gezien, maar gelukkig heeft Nienke hele goede (jonge) ogen — zij wees mij erop. Goed gezien!

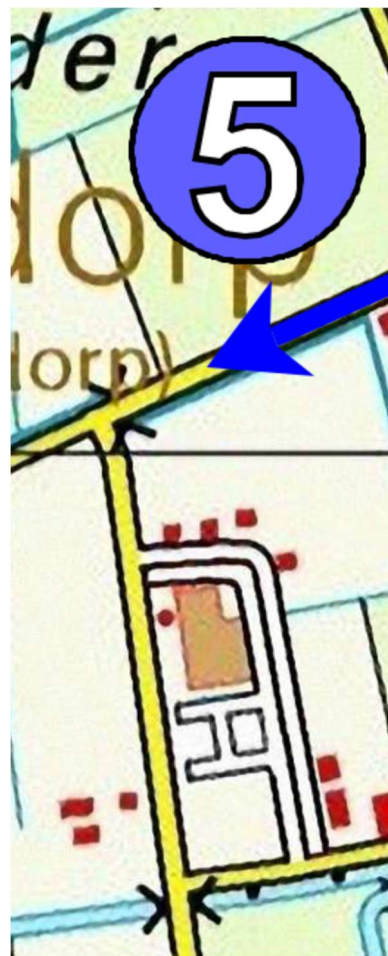

Dus we kunnen het lusje alleen vanuit de tweede (gele) weg vanuit het zuiden benaderen. Oké, dan doen we dat! Maar toen we daar stonden sloeg de twijfel toe, het voelde niet goed. Nog een keer kijken. Ja, er is nog een lusje bij de oranje weg bij DE KAMPEN, maar dat is toch echt langer. En toen viel gelukkig het kwartje: is de route over de oranje weg dan als derde optie

misschien nóg korter?

Snel meten — en ja hoor! Die is flink korter.

Bijzonder knap uitgezet!

Al met al een erg uitdagende middag. Er zaten veel leuke en originele vallen in.

Doordat we veel samen hebben bestudeerd, kwamen we er een uurtje voor onze finishtijd achter dat we achter lagen op het schema. Dus een tandje erbij en het tempo ging omhoog. Na wat extra tijd te hebben besteed aan een van de laatste punten werd de tijd wel erg krap. Dus nieuw plan: gas erop en geen overleg meer. Er zat nog een flinke omrijder bij de finish (waar we eindelijk controle A vlak bij de start mochten gebruiken, die ons de hele dag al aankeek), dus snel denken — en Nienke zorgde ervoor dat we alle stilstaande/nadenkende equipes soepel konden passeren.

Voor mij het leukste moment: haar enthousiasme in de laatste kilometers. “Jeetje, wat is dit gaaf!!!” klonk het na weer een snelle keeractie.

En met een mooi resultaat: we kwamen precies op tijd binnen, dus geen tijds straf. En samen hebben we ook alle puzzels goed opgelost, dus met nul strafpunten mochten we — na de lekkere BBQ — als winnaars van de Expertklasse de dag afsluiten.

Nogmaals dank aan de uitzetters en organisatie. Zeker omdat dit het eerste jaar is dat zij de ROZ Classic niet meer organiseren en het aan ons hebben overgedragen.

Met jong bloed gaan we hopelijk net zo’n mooie rally neerzetten en de “oude garde” trots maken!